

uden Gene kunne forlade, og hvoraf Andre for Diebliffet ere i en saadan Stilling, at det vil være dem en ikke ubetydelig Byrde i 15—17 Dage at være fjernede fra Hjemmet og vil paalægge dem og deres Nærmeste noget Affavn —, jeg er overbevist om, siger jeg, at disse Mænd ville møde med Beredvillighed og vise, at de ville underkaste sig de Fordringer, der stilles til dem, og saavel i Subordination som i Disciplin lade Forstærkningsafdelingerne staa som et godt Exempel for den øvrige Del af Hæren. Jeg kan saaledes ikke Andet end paa det Indstændigste anbefale det Vædringsforslag, der her er stillet af Krigsministeren og tiltraadt af Udvalgets Flertal. — Det næste Vædringsforslag, under Nr. 46, angaar en Bevilling til Vedligeholdelse af Munderings-sagerne. Krigsministeriet har begjært 31,664 Rd. dertil. Som den ærede Ordfører allerede har fremhævet, vil Vedtagelsen eller Negtelsen af dette Beløb jo egentlig ikke have nogen stor Betydning i finantsiel Henseende. Vedtages det nemlig ikke, saa bliver Følgen den, at man vel for det kommende Finantsaar sparer en Udgift af 31,664 Rd., men paa samme Tid finder der da en Nedgang Sted i Munderingsbeholdningernes Værdi. Jeg havde ved 2den Behandling Leilighed til at udhæve, at det var en fuldkommen vrang Forestilling, man havde, naar man troede, at Krigsministeriet tilføjtede at ophøje store Beholdninger af Munderingsstykker her ved Depotet; nei, det er kun Hensigten at fyldestgjøre de daglige Krav, der stilles til Depotet. Den Anskuelse, der især gjør, at jeg saa stærkt fastholder dette Vædringsforslag, er, at man ved at negte denne Bevilling hindrer Udførelsen af en fornuftig og hensigtsmæssig lagt Plan, idet man da ikke kan faa en ordentlig Vedligeholdelse henlagt paa den hensigtsmæssigste Maade til Underafdelingerne af Hæren. Man maa ikke, fordi man ser, at Soldaterne ere ordentlig og forsvaerligt klædte, lade sig skuffe deraf og tro, at dette kan vedblive, naar man negter de fornødne Beløb til at holde Munderings-sagerne i fuldstændig god Orden. — Det næste Vædringsforslag angaar et mindre Beløb og — jeg skal gjerne udtale det — en i Grunden mindre vigtig Sag. Det gaar ud

paa at faa bevilget det Beløb til Repræsentationsudgifter, som tidligere har været givet til Krigsministeriet. Jeg skal tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som vi hørte af den høitærede Ordfører. Det er ganske rigtigt, som han sagde, at jeg i min Conference med Udvalget har udtalt, at jeg troede, at det især var den Anskuelse, der sidst gjorde Udslaget, at Krigsministeriet, ved at tillægge en kommanderende General et høiere Beløb i Repræsentationsudgifter, end det havde tilstaaet en anden General, skulde have forsøgt en Omgaaen af en Bestemmelse, som Rigsdagen havde fastslaaet i en tidligere Finantslov; men jeg udtalte tillige, at jeg troede, at dette ingenlunde havde været Krigsministeriets Hensigt. Ivertimod havde Hensynet til de større Fordringer, der stilles til den kommanderende General i et Distrikt fremfor i et andet, været en afgjørende Bevæggrund for Ministeriet til at give den ene General et høiere Repræsentationsbeløb end den anden. Det, hvorom det her dreier sig, er, om Summen 7,000 Rd. i og for sig kan siges at være for stor i det her omhandlede Viemed; dette tror jeg, Ingen vil paasta. Dernæst er Spørgsmaalet dette, om Thinget vil have den Tillid til Krigsministeren, at han fordeler det ham bevilgede Beløb paa den hensigtsmæssigste og forsvaerligste Maade. Jeg skal dog endnu gjentage, hvad jeg har udtalt for Udvalget, for end yderligere at godtgjøre, hvad jeg iøvrigt ikke tror, trænger til Bevis, at det ingenlunde har været Krigsministeriets Hensigt at gaa imod en Beslutning, der er bleven vedtagen af Rigsdagen, og at jeg skal være villig til at fordele Beløbet paa en noget anden Maade end tidligere, uagtet jeg derved ikke gjør fuldkommen Ret imod Vedkommende. — Vædringsforslaget under Nr. 48 er tiltraadt af Udvalget, og jeg tør haabe, at det høie Thing ligeledes vil gaa ind paa dette Vædringsforslag, der tilføjter at træffe en temmelig nødvendig og upaatvivlelig hensigtsmæssig Foranstaltning for paa en forsvaerlig Maade at kunne uddanne det Mandskab, der om Vinteren ligger til fortsat Tjeneste, og de yngre Befalingsmænd. — Med Hensyn til det Væ-